

Komentar Evanđelja: Isus je živ!

Evanđelje nedjelje Uskrsnuća
Gospodinova i komentar.

Evanđelje Iv 20, 1-9

Prvog dana u tjednu rano ujutro, još za mraka, dođe Marija Magdalena na grob i opazi da je kamen s groba dignut. Otrči stoga i dođe k Šimunu Petru i drugom učeniku, kojega je Isus ljubio, pa im reče: »Uzeše Gospodina iz groba i ne znamo gdje ga staviše.«

Uputiše se onda Petar i onaj drugi učenik i dođoše na grob. Trčahu obojica zajedno, ali onaj drugi učenik

prestignu Petra i stiže prvi na grob. Sagne se i opazi povoje gdje leže, ali ne uđe. Uto dođe i Šimun Petar koji je išao za njim i uđe u grob. Ugleda povoje gdje leže i ubrus koji bijaše na glavi Isusovoj, ali nije bio uz povoje, nego napose svijen na jednome mjestu.

Tada uđe i onaj drugi učenik koji prvi stiže na grob i vidje i povjerova. Jer oni još ne upознаše Pisma da Isus treba da ustane od mrtvih.

.....

Komentar

Kakvo je bilo Uskrsnuće Isusovo? Na koji je način Tijelo, rastrgano mukom, oživjelo, pretvarajući se u slavno tijelo? Ne znamo: jedini svjedoci ovog divnog događaja bili su grobnica, platno i pokrov. Ovi nijemi svjedoci prvi objavljuju da se dogodilo nešto potpuno novo.

Ivan prvi čuje poruku na platnima i pokrovu. Nekoliko dana prije bio je hrabri učenik koji čvrsto stoji u podnožju Križa, pored Učitelja. On je taj koji trči do groba da traži Gospodina. Isti onaj koji zna biti strpljiv u vrijeme muke, onaj je koji se marljivo kreće tijekom pretrage. Jedna je sila koja ga održava u svim situacijama: ljubav prema Gospodinu. I ta ljubav nije bez nagrade: Bog mu daje posebnu milost da čita na preklopljenim platnima i namotanom platnu najsvjetliju poruku u cijeloj povijesti: Isus živi!

No, Ivan nije jedini koji trči u nedjelju na Uskrs. Prije je nešto pokrenulo Mariju Magdalenu. U njoj je sila ljubavi također vrlo intenzivna. Njezina naklonost prema Gospodinu natjerala ju je da ustane rano, u zoru, da mu služi na potpuno predan način. Željela je imati samo posljednji detalj s Isusom, ne očekujući ništa zauzvrat. I bit će prva

koji će razmišljati o Gospodinu u njegovoj slavi i objaviti Crkvi da živi.

Petar također zna trčati. Nešto je sporije stigao do groba. On nema nestrpljenje Marije Magdalene ni okretnost Ivana. Ali stigao je do groba i prvi je vidio znakove Uskrsnuća - platna i pokrov - bez obzira na to koliko dugo prije toga je povjerovao. Možda zato što je rana koju ima dublja: bolovima Učiteljeve smrti dodaje se sjećanje na to da ga je napustio tijekom Muke. Unatoč svemu, znao je i trčati. Ljubav nije nestala: ona je poput male svjetlosti koja se bojažljivo probija.

Kako je učenicima bilo teško povjerovati da je Isus živ! I kako nam teško može biti prihvatiti da Isus održava naš život! Ponekad se čini da se grob nameće: problemi na poslu ili kod kuće, nedostaci u našem karakteru, protivljenje kršćanskim vrijednostima u određenim

okruženjima ... Međutim, ako pomno promatramo ove situacije, vjerojatno ćemo pronaći znakove nade što mogu biti i drugi ljudi koji se žilavo drže dobra ili rješenje koje se iznenada pojavi. Oni su znakovi koji čekaju da ih čitamo s vjerom, poput platna i pokrova u jutro uskrsnuća.

Da bismo čitali znakove koje nam Bog daje, moramo prihvatiti dar vjere. S naše strane možemo izraziti iskrenu želju za traženjem Gospodina, čak i kad se čini da ga nema. To su učinili Marija Magdalena, Ivan i Petar: još uvijek su tražili Krista, htjeli su mu ponuditi uslugu, iako su mislili da je još uvijek mrtav. Gospodin nagrađuje tu vjernu ljubav radošću što je nalazi živu, umotanu u slavu Uskrsa.

Rodolfo Valdés // congerdesign - Pixabay

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/gospel/evangelio-domingo-
pascua-ciclo-b/](https://opusdei.org/hr-hr/gospel/evangelio-domingo-pascua-ciclo-b/) (30.03.2026.)